

23. 3. 2014

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

8SŽi/3/2013

Toto rozhodnutie nadobudlo
právoplatnosť dňa 21. 03. 2014
vykonateľnosť dňa .....
KRAJSKÝ SÚD V TRENČÍNE
..... 1. APR. 2014 .....

U Z N E S E N I E

KRAJSKÝ SÚD V TRENČÍNE			
Došlo:	12-03-2014		
o	hod.	min.	krát
.....		príloh	košík

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Združenie podnikateľov Považská Bystrica, o.z.**, so sídlom Tatranská 295, Považská Bystrica, právne zastúpeného *JUDr. Máriou Bustinovou, advokátkou so sídlom Šrobárova 9, Trenčianske Teplice*, proti žalovanému: **Doc. PhDr. PaedDr. Karol Janas, PhD.**, primátor mesta Považská Bystrica, Centrum 2/3, Považská Bystrica, právne zastúpenému *doc. JUDr. Lubomírom Fogašom, CSc., advokátom so sídlom Kýčerského 5, Bratislava*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. Odd.O/4508/2012/20364/AO2-5 zo dňa 20. júla 2012, na odvolanie žalovaného proti výroku uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/121/2012-69 zo dňa 2. januára 2013 o priznaní náhrady trov konania žalobcovi v sume 323,50 €, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného **odmieta**.

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

Odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil podľa § 250i ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie vo veci z dôvodu, že po zrušení napadnutého rozhodnutia na základe protestu prokurátora zanikol predmet súdneho prieskumu a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 246c OSP tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 323,50 €.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie v časti výroku o priznaní náhrady trov konania žalobcovi v sume 323,50 €, z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b/ a f/ OSP, navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v uvedenej časti zmenil a rozhodol tak, že žalobcovi prizná náhradu trov konania vo výške 159,20 €. Súčasne žiadal žalovanému priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 87,47 €. Namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom uznesení nijako nezdôvodnil, prečo žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 323,50 €, keď tento si v podanej žalobe vyčíslil a uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 159,20 €. Ďalej uviedol, že žalovanému nebolo doručené žiadne iné podanie žalobcu, v ktorom by tento prípadne vyčíslil trovy právneho zastúpenia inak, ako v podanej žalobe. Poukázal na § 153 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu, alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi. Krajskému súdu vyčítal, že pri posudzovaní náhrady trov právneho zastúpenia sa dôsledne neriadil zásadou non ultra petitem a prisúdil viac, než žalobca žiadal.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 13. februára 2013, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a uplatnenú náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal. Uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa sa v celom rozsahu stotožnil. Za nedôvodnú považoval námietku žalobcu, že si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia len vo výške 159,20 €, nakoľko žalobca trovy právneho zastúpenia v priznanej výške vyčíslil listom zo dňa 16. novembra 2012, ktorý doporučené zaslal krajskému súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odmietnuť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá OSP opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Výslovné ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá OSP znamená určenie rozhodnutia (uznesenia alebo rozsudku), proti ktorým možno použiť opravný prostriedok a aj určenie, ktorý opravný prostriedok je prípustný a ktorý je vylúčený.

V správnom súdnictve je opravný prostriedok prípustný iba, ak je to v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku výslovne uvedené. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak Občiansky súdny poriadok vo svojej piatej časti nepripúšťa voči rozhodnutiu opravný prostriedok, tento nie je možné podať a ani nemožno vzhľadom na osobitnú úpravu postupovať podľa všeobecných ustanovení, týkajúcich sa odvolania § 205 a nasl. OSP.

Podľa § 250i ods. 4 OSP, ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví. Obdobne sa postupuje, ak pred podaním žaloby na súd sa proti právoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu podal mimoriadny opravný prostriedok.

Nakoľko citované zákonné ustanovenie § 250i ods. 4 OSP možnosť podať opravný prostriedok proti uzneseniu o zastavení konania neustanovuje, žalovaný podal odvolanie proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému zákon (piata časť Občianskeho súdneho poriadku) opravný prostriedok (odvolanie) nepripúšťa.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zastavil konanie podľa § 250i ods. 4 OSP, má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu nie je prípustné – ani do merita veci, ani voči trovám konania. Na uvedený záver nemá vplyv ani nesprávne poučenie, uvedené v písomnom vyhotovení uznesenia súdu prvého stupňa, o prípustnosti odvolania v časti o náhrade trov konania, lebo takéto nesprávne poučenie nezakladá právo na jeho uplatnenie.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú OSP uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti OSP akýkoľvek opravný prostriedok

(teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/121/2012-69 zo dňa 2. januára 2013 odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250i ods. 4 OSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. februára 2014

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Bartalská

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu